

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1264/2006

z dnia 21 sierpnia 2006 r.

kończące dochodzenie dotyczące środków antidumpingowych mających zastosowanie do przywozu węgla krzemu pochodzącego z Federacji Rosyjskiej i Ukrainy oraz nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz węgla krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Rosyjskiej („Rosja”) i Ukrainy. Jednocześnie decyzją 94/202/WE ⁽⁴⁾ Komisja przyjęła zobowiązanie złożone przez rząd Rosji w powiązaniu z V/O Stankoimport z siedzibą w Moskwie (Rosja).

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2 i 3,

- (2) W maju 2000 r. rozporządzeniem (WE) nr 1100/2000 ⁽⁵⁾ Rada ponownie przedłużyła ostateczne cła antidumpingowe na przywóz SiC pochodzącego z ChRL, Rosji i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia, a także przedłużyła zobowiązanie złożone przez rząd Rosji w powiązaniu z V/O Stankoimport, Moskwa, Rosja, przyjęte decyzją Komisji 94/202/WE.

uwzględniając wniosek Komisji przedłożony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

- (3) Dochodzenie wymienione powyżej w motywie 1, które doprowadziło do nałożenia ostatecznych ceł antidumpingowych oraz przyjęcia zobowiązań od niektórych eksporterów objętych dochodzeniem, a także przeglądy wygaśnięcia przeprowadzone w latach 1994 i 2000, o których mowa powyżej w motywach 1 i 2, są określane dalej jako „dochodzenia pierwotne”.

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Poprzednie dochodzenia, obowiązujące środki i trwające dochodzenia

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 821/94 ⁽²⁾, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 14 i 15 rozporządzenia (EWG) nr 2423/88 ⁽³⁾, Rada przedłużyła obowiązywanie ostatecznych ceł antidumpingowych nałożonych na przywóz węgla krzemu (SiC) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Polski, Federacji

- (4) W 2004 r., rozporządzeniem (WE) nr 991/2004, Rada przewidziała zwolnienie z ceł antidumpingowych przywozu do nowych państw członkowskich, które w dniu 1 maja 2004 r. przystąpiły do Unii Europejskiej („UE-10”), ustalone w oparciu o warunki szczególnych zobowiązań („zobowiązania związane z rozszerzeniem”), i upoważniła Komisję do przyjęcia tych zobowiązań związanych z rozszerzeniem. Na tej podstawie, decyzjami 2004/498/WE ⁽⁶⁾ i 2004/782/WE ⁽⁷⁾, Komisja przyjęła zobowiązania złożone przez ukraińskiego producenta eksportującego Otwartą Spółkę Akcyjną „Zaporozhsky Abrasivny Combinat”. Przyjęcie tego zobowiązania wygasło dnia 20 maja 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 94 z 13.4.1994, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1786/97 (Dz.U. L 254 z 17.9.1997, str. 6).

⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1988, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 94 z 13.4.1994, str. 32.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 125 z 26.5.2000, str. 3. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 991/2004 (Dz.U. L 182 z 19.5.2004, str. 18).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 183 z 20.5.2004, str. 88.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 344 z 20.11.2004, str. 37.

- (5) W styczniu 2004 r. na wniosek ukraińskiego producenta eksportującego, spółki Zaporozhsky Abrasivny Combinat, Komisja wszczęła częściowy przegląd okresowy⁽⁸⁾. Wnioskodawca utrzymywał, że w wyniku znaczącej zmiany sytuacji powinien otrzymać status podmiotu traktowanego na zasadach rynkowych („MET”) oraz że jego margines dumpingu był znacznie niższy niż poziom określony w obowiązujących środkach. Jednak w wyniku dochodzenia stwierdzono, że przedsiębiorstwo to nie spełniało warunków przyznania MET (art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 384/96, a następnie dochodzenie zostało zakończone rozporządzeniem Rady (WE) nr 779/2005⁽⁹⁾.
- (6) Wreszcie w dniu 30 czerwca 2005 r.⁽¹⁰⁾ Komisja wszczęła postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu SiC pochodzącego z Rumunii w następstwie skargi złożonej przez Europejską Radę Przemysłu Chemicznego („ERPC”) w imieniu producentów reprezentujących 100 % całkowitej wspólnotowej produkcji SiC. Jednak w następstwie wycofania skargi przez ERPC w dniu 1 marca 2006 r. dochodzenie zostało zakończone decyzją Komisji 2006/423/WE⁽¹¹⁾.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (7) W następstwie opublikowania zawiadomienia o przyszłym wygaśnięciu środków antydumpingowych obowiązujących w odniesieniu do SiC pochodzącego z ChRL, Rosji i Ukrainy⁽¹²⁾ Komisja otrzymała w dniu 24 lutego 2005 r. wniosek o dokonanie przeglądu wymienionych środków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Jednocześnie Komisja otrzymała również wniosek o dokonanie przeglądu formy środków mających zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem, pochodzącego z Rosji, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (8) Wnioski te zostały złożone przez Europejską Radę Przemysłu Chemicznego w imieniu producentów reprezentujących 100 % całkowitej wspólnotowej produkcji SiC. W uzasadnieniu wniosku o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia podano, że w wypadku wygaśnięcia środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponowienia dumpingu i szkody dla przemysłu wspólnotowego. Jako podstawę wniosku o przegląd okresowy podano fakt, że forma środków byłaby niewłaściwa i nie usunęłyby szkodliwych efektów dumpingu.

- (9) Komisja po konsultacji z Komitetem Doradczym ustaliła, że istnieją dostateczne dowody uzasadniające rozpoczęcie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 oraz przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i wszczęła oba przeglądy w tym samym dniu⁽¹³⁾.

1.3. Dochodzenie

- (10) Komisja oficjalnie powiadomiła producentów eksportujących, importerów, producentów surowców, zainteresowanych użytkowników i ich stowarzyszenia, przedstawicieli krajów wywozu oraz producentów wspólnotowych o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu.
- (11) Ze względu na dużą liczbę chińskich producentów eksportujących oraz importerów we Wspólnocie niepowiązanych z producentem eksportującym w jednym z krajów, których dotyczy postępowanie, uznano za właściwe zbadanie, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, czy należy przeprowadzić kontrolę wyrwykową. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy kontrola wyrwykowa jest rzeczywiście konieczna, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wyżej wymienione strony zostały poproszone, zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, o zgłoszenie się do Komisji w ciągu dwóch tygodni od wszczęcia postępowania i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (12) Żaden z chińskich producentów eksportujących nie dostarczył informacji, o które proszono, żaden też nie współpracował w bieżącym postępowaniu. Uznano zatem, że w odniesieniu do chińskich producentów nie ma konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej.
- (13) Sześciu niepowiązanych importerów we Wspólnocie dostarczyło informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania oraz wyraziło swą gotowość dalszej współpracy w dochodzeniu. Spośród tych sześciu producentów na potrzeby kontroli wyrwykowej wybrano do próby trzy przedsiębiorstwa. Przywóz realizowany przez tych importerów stanowił najwyższą reprezentatywną wielkość przywozu ujawnionych importerów wspólnotowych (98 %), których można było skontrolować w dostępnym terminie.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 3 z 7.1.2004, str. 4.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 131 z 25.5.2005, str. 18.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 159 z 30.6.2005, str. 4.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 168 z 21.6.2006, str. 37.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 254 z 14.10.2004, str. 3.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 129 z 26.5.2005, str. 17.

- (14) W związku z powyższym przesłano kwestionariusze do trzech importerów we Wspólnocie włączonych do próby, dwóch producentów we Wspólnocie, osiemnastu użytkowników we Wspólnocie, szesnastu dostawców surowców oraz obu znanych producentów eksportujących na Ukrainie i w Federacji Rosyjskiej. Ponadto nawiązano kontakt z dwoma producentami w Brazylii, która została wybrana jako potencjalny kraj analogiczny, i przesłano im kwestionariusze.
- (15) Pełne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech objętych próbą producentów eksportujących we Wspólnocie oraz od siedmiu użytkowników, dwóch producentów surowców i dwóch producentów eksportujących w krajach, których dotyczy postępowanie, jak również od dwóch producentów w kraju analogicznym.
- (16) Komisja również zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje, jakie uznała za niezbędne dla celów dochodzenia, oraz przeprowadziła wizyty weryfikacyjne na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci wspólnotowi:

- Kollo Silicon carbide B.V. (Niderlandy), ESK-SIC GmbH (Niemcy),
- Navarro SiC, S.A. (Hiszpania).

Producenci w krajach wywozu:

- JSC Zaporozhsky Abrasivny Combinat, Zaporozie (Ukraina),
- JSC Volzhsky Abrasive Combinat, Wołżskij (Rosja).

Producenci w kraju analogicznym:

- Saint-Gobain Materials Cerámicas Ltda, Minas Gerais (Brazylia),
- Treibacher Schleifmittel Brasil Ltda, São Paulo (Brazylia).

Importerzy we Wspólnocie:

- Imexco-Ullrich GmbH (Niemcy),
- Smyris Abrasivi (Włochy).

Użytkownicy we Wspólnocie:

- Morganite Crucible Limited (Zjednoczone Królestwo),
- TGA Ltd (Republika Czeska).

(17) Dochodzenie dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponowienia dumpingu oraz szkody objęło okres od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie trendów mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponowienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2001 r. do końca OD („okres badany”).

(18) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których sformułowano wnioski z przeglądu. Wyznaczono dla nich także okres, w którym mogły składać oświadczenia w związku z tym ujawnieniem. Oświadczenia otrzymane w wyznaczonym terminie zostały starannie rozpatrzone; w przypadkach, w których uznano to za uzasadnione, zostały one wzięte pod uwagę w ustaleniach.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

(19) Produktem objętym postępowaniem jest ten sam produkt, co w dochodzeniach pierwotnych, które doprowadziły do nałożenia obecnie obowiązujących środków, czyli węgiel krzemowy (SiC). SiC jest obecnie objęty kodem CN 2849 20 00.

(20) SiC jest produkowany poprzez podgrzewanie krzemu i koksu (lub koksu naftowego) w wysokich temperaturach (do 2 000 °C). W wyniku tego procesu otrzymuje się surowy węgiel krzemowy, poddawany zwykle dalszej obróbce dla potrzeb użytkowników końcowych. Proces produkcji SiC odbywa się w taki sposób, że w jego wyniku uzyskuje się automatycznie produkt różnorodny gatunkowo pod względem stężenia krzemu, który można podzielić na dwa podstawowe gatunki: krystaliczny i metalurgiczny. Gatunek krystaliczny jest uważany za lepszy jakościowo z uwagi na większą zawartość krzemu. Dzieli się on na dwa typy: czarny i zielony.

(21) Gatunek krystaliczny jest zwykle wykorzystywany do produkcji narzędzi ściernych, tarcz szlifierskich, wysokiej jakości produktów ogniotrwałych, technicznych wyrobów ceramicznych, natomiast gatunek metalurgiczny jest zwykle wykorzystywany przy eksploatacji odlewni i wielkich pieców jako nośnik krzemowy. Podobnie jak w przypadku poprzednich postępowań, do celów obecnego postępowania oba gatunki należy uznać za jeden produkt.

2.2. Produkt podobny

- (22) Zgodnie z ustaleniami dochodzenia pierwotnego bieżące dochodzenie potwierdziło, że produkt objęty postępowaniem i produkty wytwarzane i sprzedawane przez producentów eksportujących na ich rynkach krajowych, a także te wytwarzane i sprzedawane przez producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym oraz przez producenta w kraju analogicznym na rynku krajowym kraju analogicznego mają te same podstawowe cechy fizyczne i chemiczne oraz końcowe zastosowania i dlatego też uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWIENIA DUMPINGU

3.1. Uwagi wstępne

- (23) W toku bieżącego przeglądu wygaśnięcia uzyskano pełną współpracę od obu znanych producentów na Ukrainie i w Federacji Rosyjskiej; jednak, jak zaznaczono w motywie 12, nie zgłosił się żaden producent z ChRL.

3.2. Przywóz dumpingowy w okresie objętym dochodzeniem

3.2.1. Kraj analogiczny

- (24) Ponieważ Ukraina⁽¹⁴⁾ i ChRL nie zostały uznane w okresie objętym dochodzeniem (ani w poprzednich dochodzeniach) za kraje o gospodarce rynkowej, konieczne było ustanowienie wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, tj. w oparciu o informacje uzyskane w państwie trzecim o gospodarce rynkowej, w którym dany produkt był produkowany i sprzedawany na rynku krajowym. Ponadto przypomina się, że producent eksportujący na Ukrainie nie był w stanie uzyskać MET w toku przeglądu okresowego zakończonego tuż przed rozpoczęciem bieżącego przeglądu wygaśnięcia (patrz: motyw 5).
- (25) Wszczynając bieżący przegląd wygaśnięcia, przyjęto, że za kraj analogiczny, z którego pozyskiwane będą informacje o kosztach produkcji i o sprzedaży krajowej, uznana zostanie Brazylia. Należy przypomnieć, że Brazylia pełniła rolę kraju analogicznego również w poprzednim przeglądzie wygaśnięcia.
- (26) Dochodzenie potwierdziło, że Brazylia jest nadal właściwym krajem analogicznym z następujących powodów:
- (27) Po pierwsze, ze względu na wielkość jej rynku krajowego, Brazylia jest krajem reprezentatywnym w celu ustalenia wartości normalnej dla dwóch krajów, których

dotyczy postępowanie. Po drugie, ceny krajowe w Brazylii są regulowane normalnymi siłami rynkowymi, zważywszy na poziom popytu na rynku i istnienie konkurencyjnych producentów. Po trzecie, podstawowe cechy fizyczne i chemiczne produktu podobnego produkowanego w Brazylii można uznać za identyczne z cechami produktu wywożonego z dwóch krajów, których dotyczy postępowanie. Ponadto nie wysunięto żadnych argumentów przeciwko wykorzystaniu Brazylii jako kraju analogicznego.

- (28) W związku z tym stwierdzono, że wybór Brazylii jako kraju analogicznego do celów przyjęcia wartości normalnej dla przywozu SiC pochodzącego z ChRL i Ukrainy jest uzasadniony i właściwy.

3.2.2. Wartość normalna

3.2.2.1. Wartość normalna dla producentów eksportujących w ChRL i na Ukrainie

- (29) W pierwszej kolejności zbadano, czy wielkość sprzedaży krajowej dokonywanej przez brazylijskich producentów (mierzona ogólnie oraz w podziale na rodzaj produktu) jest reprezentatywna w porównaniu z wielkością wywozu dokonywanego przez ChRL i Ukrainę.
- (30) Stwierdzono, że wielkość sprzedaży krajowej dokonywanej przez producentów brazylijskich była znacznie wyższa niż wielkość sprzedaży eksportowej do Wspólnoty, dokonywanej przez producentów eksportujących w ChRL i na Ukrainie, zarówno w ujęciu ogólnym, jak i w podziale na rodzaj produktu.
- (31) Następnie zbadano, czy sprzedaż krajowa na rzecz klientów niezależnych, dokonywana przez każdego z dwóch współpracujących producentów w Brazylii – Saint-Gobain Materials Cerámicas Ltda oraz Treibacher Schleifmittel Brasil Ltda – była prowadzona w zwykłym obrocie handlowym, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (32) W przypadku obu przedsiębiorstw stwierdzono, że średnia ważona cena sprzedaży w odniesieniu do wszelkiej sprzedaży w ciągu OD była wyższa niż średni ważony jednostkowy koszt produkcji. W związku z tym uznano, że całość sprzedaży krajowej została dokonana w zwykłym obrocie handlowym. Ponadto, w celu zapewnienia obiektywnego porównania pomiędzy cenami w Brazylii a wartością normalną w ChRL i na Ukrainie, dokonano dostosowań w celu uwzględnienia wszelkich różnic numerów kodów produktów lub poziomu handlu.

⁽¹⁴⁾ Ukrainie przyznano status gospodarki rynkowej rozporządzeniem Rady (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17). Nowy status stosuje się wyłącznie do dochodzeń rozpoczętych po dniu 1 stycznia 2006 r.

(33) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wartość normalną ustalono na podstawie średniej ważonej cen sprzedaży dokonywanej przez dwóch brazylijskich producentów na rzecz klientów niezależnych na ich rynku krajowym.

(34) Po ostatecznym ujawnieniu ustaleń dotyczących wartości normalnej ERPC zakwestionowała ich trafność, twierdząc na podstawie własnych informacji, że ceny sprzedaży na brazylijskim rynku krajowym są wyższe niż cena eksportowa przy wywozie z Ukrainy na rynek Wspólnoty. Jednak stwierdzenie to nie było poparte udokumentowanymi dowodami i w związku z tym musiało zostać odrzucone. Dostosowania, o których mowa w motywie 32 powyżej, zapewniły właściwe obliczenie wartości normalnej.

3.2.2.2. Wartość normalna dla producentów eksportujących w Rosji

(35) W pierwszej kolejności zbadano, czy wielkość sprzedaży krajowej dokonywanej przez producenta eksportującego w Rosji, mierzona ogólnie oraz w podziale na rodzaj produktu, była reprezentatywna, tj. czy była równa co najmniej 5 % wielkości wywozu do Wspólnoty.

(36) Stwierdzono, że w przypadku ogólnej wielkości sprzedaży oraz w przypadku niektórych rodzajów produktów wielkość sprzedaży krajowej była równa co najmniej 5 % wielkości wywozu do Wspólnoty. W odniesieniu do tych typów produktów, w przypadku których wielkość sprzedaży krajowej była niższa niż 5 % wielkości wywozu do Wspólnoty, konieczne było skonstruowanie wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(37) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, których sprzedaż krajowa stanowiła co najmniej 5 % wielkości sprzedaży eksportowej, zbadano, czy sprzedaż dokonywana przez rosyjskiego producenta na rzecz klientów niezależnych była prowadzona w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu ustalono, w odniesieniu do każdego rodzaju wywożonego produktu, jaki odsetek sprzedaży krajowej tego produktu na rzecz klientów niezależnych był dokonany na rynku krajowym bez ponoszenia straty w okresie objętym dochodzeniem.

a) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których ponad 80 % wielkości sprzedaży na rynku krajowym realizowane było po cenach nie niższych od kosztów jednostkowych, tj. średnia cena sprzedaży danego rodzaju produktu była równa lub wyższa od średniego kosztu produkcji tego rodzaju produktu, wartość normalna została

obliczona jako średnia cena wszelkiej sprzedaży krajowej danego rodzaju produktu, niezależnie od tego, czy była to sprzedaż z zyskiem czy nie.

b) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których co najmniej 10 %, lecz nie więcej niż 80 % wielkości sprzedaży na rynku krajowym zostało zrealizowane po cenie nie niższej od kosztów jednostkowych, wartość normalna została obliczona jako średnia ważona cena sprzedaży w tych transakcjach, które zostały dokonane po cenie równej lub wyższej od kosztów jednostkowych rozpatrywanego rodzaju.

c) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których mniej niż 10 % wielkości sprzedaży na rynku krajowym zostało zrealizowane po cenie nie niższej od kosztów jednostkowych, uznano, że dany rodzaj produktu nie był sprzedawany w zwykłym obrocie handlowym, a zatem konieczne jest skonstruowanie wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(38) Wartości normalne zostały skonstruowane zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego na podstawie kosztów produkcji danego rodzaju produktu, powiększonego o koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne („koszty SG&A”) oraz marżę zysku. Kwotę kosztów SG&A stanowiła kwota poniesiona przez producenta eksportującego w odniesieniu do produktu podobnego, natomiast kwota zysku była równa średniej kwocie zysku osiągniętego przez producenta eksportującego ze sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym.

3.2.3. Cena eksportowa

ChRL

(39) Jak podano w motywie 12, żaden z producentów eksportujących z ChRL nie współpracował w trakcie dochodzenia. W rezultacie ceny eksportowe musiały zostać obliczone na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie informacji zawartych w skardze.

Ukraina i Rosja

(40) Ceny eksportowe producentów eksportujących na Ukrainie i w Rosji ustalane były zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen eksportowych rzeczywiście płaconych lub należnych ze strony niezależnych klientów we Wspólnocie.

- (41) Przy obliczaniu ceny eksportowej eksportera rosyjskiego w odniesieniu do tych transakcji, które były przeprowadzane przez Stankoimport (przywóz bez cła antydumpingowego w ramach zobowiązania ilościowego), wszystkie koszty poniesione w wyniku zaangażowania Stankoimport zostały odliczone w celu uzyskania ceny eksportowej na poziomie *ex-works*.
- (42) ERPC zakwestionowała wyniki w zakresie cen eksportowych ustalonych dla Ukrainy, argumentując, że ceny naliczane za przywóz z Ukrainy byłyby znacznie niższe. Jako podstawę tych argumentów ERPC przedstawiła oferty cenowe. Argumenty te musiały jednak zostać odrzucone, ponieważ oferty cenowe nie mogą być brane pod uwagę przy braku dowodu, że transakcja lub transakcje zostały w pełni przeprowadzone. W każdym wypadku, jak stwierdzono powyżej w motywie 40, do obliczeń w zakresie dumpingu wykorzystano ceny eksportowe zastosowane przez danego producenta eksportującego. Ceny te zostały zweryfikowane podczas dochodzenia na miejscu na terenie przedsiębiorstw objętych postępowaniem.

3.2.4. Porównanie

- (43) Porównania wartości normalnych i cen eksportowych dokonano na bazie ceny *ex-works*. Zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, dla zapewnienia obiektywnego porównania między wartością normalną a ceną eksportową, dokonano dostosowań w odniesieniu do kosztów transportu, poziomu obrotu i kosztów pakowania, które, jak sugerowano i dowiedziono, wpływają na ceny i porównywalność cen.

3.2.5. Margines dumpingu

- (44) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej każdego rodzaju produktu ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu.

ChRL

- (45) Na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie informacji zawartych w skardze, margines dumpingu został ustalony na tym samym poziomie, co w poprzednim dochodzeniu, tj. około 50 %.

Ukraina

- (46) Stwierdzono, że margines dumpingu dla wywozu SiC z Ukrainy w czasie OD był niższy od progu *de minimis* określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

Rosja

- (47) Należy przypomnieć, że od 1986 r. Rosja podlega zobowiązaniu ilościowemu. Zobowiązanie to umożliwiło jednemu z importerów rosyjskich, przedsiębiorstwu Stankoimport, przywóz do Wspólnoty stałej ilości produktu (ustalonej jako procent konsumpcji we Wspólnocie) bez cła antydumpingowego. Ilości powyżej tego progu podlegają cłu antydumpingowemu. W przeprowadzonych obliczeniach dotyczących dumpingu nie dokonano rozróżnienia pomiędzy ilościami wywozonymi w ramach zobowiązania ilościowego (77 %) a ilościami podlegającymi cłu antydumpingowemu (23 %).
- (48) Stwierdzono, że margines dumpingu dla wywozu SiC z Rosji w czasie OD był niższy od progu *de minimis* określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

3.3. Zmiany w przywozie w przypadku uchylecia środków

3.3.1. ChRL

- (49) Jak wskazano powyżej, żaden producent eksportujący nie współpracował w obecnym dochodzeniu. Dlatego też możliwy scenariusz rozwoju sytuacji w przypadku wygaśnięcia środków został ustalony w oparciu o dostępne fakty, szczególnie treść skargi oraz dane pochodzące z COMEXT (COMEXT jest elektroniczną bazą danych na temat handlu zagranicznego Wspólnot Europejskich).

Zależność między cenami wywozu z ChRL do krajów trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

- (50) Głównymi krajami, do których kierowany był wywóz produktu z ChRL w czasie OD, były Stany Zjednoczone Ameryki i Japonia. Informacje zawarte w skardze wskazują, że chińskie ceny cif gatunku „makro czarny” przy wywozie do Stanów Zjednoczonych Ameryki, wyrażone w euro, wynosiły w granicach 650 EUR za tonę, natomiast chińskie ceny cif gatunku „makro zielony” przy wywozie do Japonii, wyrażone w euro, wynosiły w granicach 770 EUR za tonę. Dane statystyczne dotyczące cen, publikowane w czasopiśmie branżowych, potwierdzają trafność wymienionych cen stosowanych przez chińskich eksporterów.
- (51) Stwierdzono ponadto, że średnie ceny eksportowe przy wywozie z ChRL do Stanów Zjednoczonych Ameryki, uzyskane z bazy COMEXT, były znacznie niższe od wartości normalnej uzyskanej w toku bieżącego dochodzenia z kraju analogicznego, co wskazuje, że wywóz ten w okresie objętym dochodzeniem mógł również odbywać się po cenach dumpingowych.

(52) Zważywszy, że średnia cena produktu stosowana przez przemysł wspólnotowy jest znacznie wyższa (około 1 000 EUR za gatunek „makro czarny” i około 1 500 EUR za gatunek „makro zielony”), w sytuacji braku środków istniałaby istotna zachęta dla chińskich producentów eksportujących do przekierowywania znacznych ilości wywożonego produktu z obecnie wykorzystywanych rynków państw trzecich na rynek Wspólnoty.

(53) Należy również przypomnieć, że w dochodzeniu pierwotnym stwierdzono, że wywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL do UE odbywa się po cenach dumpingowych, a dumping ten utrzymał się na niezmiennym, wysokim poziomie w okresie objętym bieżącym dochodzeniem. Nie ma powodów, aby sądzić, że sytuacja ta ulegnie zmianie.

(54) Ponadto dostępne informacje na temat wartości normalnej i cen stosowanych przy wywozie do krajów trzecich, przytoczone powyżej, uprawniają do sformułowania wniosku, że w wypadku wygaśnięcia środków chińscy eksporterzy prawdopodobnie kontynuowaliby praktyki dumpingowe.

(55) Z powyższego wynika wniosek, że w wypadku uchylenia środków wywóz produktu z ChRL, kierowany obecnie na rynki krajów trzecich, zostałby prawdopodobnie przekierowany do Wspólnoty. Co więcej, w wypadku uchylenia środków istnieje wyraźne ryzyko dumpingu w wywozie produktu.

Niewykorzystane moce i zapasy

(56) We wniosku o wszczęcie bieżącego przeglądu ERPC oszacowała (powołując się na informacje zebrane i opublikowane w czasopismach branżowych), że łączna zdolność produkcyjna w ChRL wynosi od 600 000 do 700 000 ton. Rzeczywista produkcja była szacowana na około 440 000 ton, co daje niewykorzystane moce produkcyjne wynoszące od 160 000 do 260 000 ton. Brak informacji na temat zapasów.

(57) Z powyższych informacji jasno wynika, że producenci eksportujący w ChRL dysponują znacznymi mocami rezerwowymi, które mogą być wykorzystane do zwiększenia produkcji. W związku z tym w wypadku wygaśnięcia środków jest bardzo prawdopodobne, że produ-

cenci eksportujący zaczną eksploatować znaczne niewykorzystane moce na potrzeby wywozu do Wspólnoty.

3.3.2. Rosja

(58) Ponieważ jedyny znany producent eksportujący w Rosji współpracował w toku bieżącego dochodzenia, prawdopodobny scenariusz rozwoju sytuacji w wypadku wygaśnięcia środków został sporządzony głównie na podstawie informacji dostarczonych przez tego producenta eksportującego w zweryfikowanej odpowiedzi na kwestionariusz.

Związek pomiędzy cenami we Wspólnocie a cenami w Rosji

(59) Na początek należy zaznaczyć, że dominujący poziom cen we Wspólnocie już teraz podlega silnemu wpływowi przywozu z Rosji ze względu na istniejące zobowiązanie ilościowe, jako że przywóz dokonywany przez rosyjskiego eksportera pokrywa obecnie 10 % konsumpcji produktu we Wspólnocie.

(60) W porównaniu z dominującym poziomem cen we Wspólnocie, dominujący poziom cen na rosyjskim rynku krajowym jest ogólnie niższy. Jednak zważywszy na to, że ilości, które rosyjski producent może wywozić bez cła antydumpingowego w ramach zobowiązania ilościowego, zostały ustalone z góry, producent ten ma zachętę do wywożenia do Wspólnoty gatunków krystalicznych (za które może uzyskać wyższą cenę za tonę), jednocześnie kierując na własny rynek krajowy oraz na rynki krajów trzecich gatunki metalurgiczne. Z tego względu ewentualna realna różnica cen tych samych gatunków byłaby niższa, niż wynika to z porównania średnich poziomów cen.

(61) Jak wynika z powyższego, choć w normalnej sytuacji ogólnie wyższy poziom cen we Wspólnocie wywołałby w wypadku wygaśnięcia środków wzrost wywozu do Wspólnoty, w obecnej sytuacji scenariusz ten nie wydaje się prawdopodobny. Zważywszy bowiem na istnienie zobowiązania ilościowego nie należy przeceniać możliwości wzrostu przywozu SiC, szczególnie gatunków o wysokiej jakości, jako że rosyjski eksporter miał i ma już możliwość wywożenia znacznych ilości SiC, a także zachętę do wywożenia produktu wysokogatunkowego. Dlatego też wzrost przywozu SiC prawdopodobnie byłby zarówno niewielki pod względem ilościowym, jak i ograniczony do określonych rodzajów produktu (gatunki metalurgiczne), a w każdym razie najprawdopodobniej nie odbywałby się po cenach dumpingowych.

Związek pomiędzy cenami eksportowymi przy wywozie do krajów trzecich a cenami w Rosji

- (62) Ponad 75 % wywozu prowadzonego przez producentów rosyjskich do krajów trzecich kierowane jest do Stanów Zjednoczonych Ameryki. W porównaniu z cenami na rynku krajowym, średni poziom cen eksportowych przy wywozie do Stanów Zjednoczonych Ameryki jest wyższy. Należy jednak zauważyć, że sprzedaż na wywóz prawdopodobnie różni się składem gatunkowym produktu od sprzedaży na rynku krajowym (prawdopodobne jest, że w sprzedaży na wywóz przeważają gatunki o wyższej wartości na tonę produktu, co ma pokryć koszty transportu), przez co trudno jest wyciągać wnioski z takiego porównania. Tym niemniej należy zaznaczyć, że wywóz ten nie podlega środkom antydumpingowym i nic nie wskazuje na to, że odbywałby się on po cenach dumpingowych.

Związek między ceną eksportową do krajów trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

- (63) Przy porównywaniu cen eksportowych stosowanych przez eksportera rosyjskiego przy wywozie na główny rynek kraju trzeciego, czyli do Stanów Zjednoczonych Ameryki, z cenami eksportowymi tego eksportera przy wywozie na rynek Wspólnoty należy pamiętać o istniejącym zobowiązaniu cenowym. Jak wyjaśniono powyżej, z uwagi na ustalone z góry ilości, które rosyjski eksporter może wywozić do WE, ma on zachętę do wywożenia na rynek Wspólnoty gatunków charakteryzujących się wysoką wartością na tonę.
- (64) Podobnie, jak wyjaśniono w motywie 62 powyżej, można przyjąć, że również w wywozie do Stanów Zjednoczonych Ameryki przeważają gatunki o wysokiej wartości na tonę, ze względu na koszty transportu. W związku z tym średnia cena sprzedaży na rynek Wspólnoty może racjonalnie być porównywana z ceną sprzedaży na rynek Stanów Zjednoczonych.
- (65) Stwierdzono, że w porównaniu ze średnią ceną sprzedaży na rynek Wspólnoty, średnia cena sprzedaży na rynek Stanów Zjednoczonych Ameryki jest zasadniczo wyższa.
- (66) Z powyższego wynika, że nie ma wyraźnej zachęty dla rosyjskiego producenta do przekierowywania ilości sprzedawanych obecnie na jego głównym rynku eksportowym, czyli w Stanach Zjednoczonych, na rynek Wspólnoty w wypadku uchylenia środków.

Niewykorzystane moce i zapasy

- (67) Moc produkcyjna producenta eksportującego w Rosji jest ograniczona do 62 000 ton. W okresie objętym dochodzeniem stwierdzono, że producent ten wykorzystywał moce produkcyjne prawie w pełni, zwiększwszy wskaźnik wykorzystania w okresie odniesienia. Stwierdzony poziom zapasów był normalny dla tego rodzaju działalności.
- (68) Z uwagi na technologię stosowaną przez rosyjskiego producenta (wykorzystującą jako miejsce przetwarzania „wagony kolejowe” przetwarzane pomiędzy instalacjami elektrycznymi oraz miejscami rozładunku lub sortowania), mało prawdopodobna jest możliwość zwiększenia skali działalności tego producenta eksportującego w niedalekiej przyszłości.
- (69) Wobec powyższego nic nie wskazuje na to, aby w razie wygaśnięcia środków rosyjski producent był w stanie zwiększyć produkcję w celu zwiększenia wywozu do Wspólnoty.

3.3.3. Ukraina

- (70) Ponieważ jedyny znany producent eksportujący na Ukrainie współpracował w toku bieżącego dochodzenia, prawdopodobny scenariusz rozwoju sytuacji w wypadku wygaśnięcia środków został sporządzony głównie na podstawie informacji dostarczonych przez tego producenta eksportującego w zweryfikowanej odpowiedzi na kwestionariusz.

Niewykorzystane moce i zapasy

- (71) Moc produkcyjna producenta eksportującego na Ukrainie jest ograniczona do 23 000 ton. W okresie dochodzenia stwierdzono, że producent ten wykorzystywał moce produkcyjne prawie w pełni, zwiększwszy wskaźnik wykorzystania w okresie odniesienia. Stwierdzony poziom zapasów był normalny dla tego rodzaju działalności.
- (72) Z uwagi na technologię stosowaną przez ukraińskiego producenta (tę samą, co stosowana przez producenta rosyjskiego, opisana w motywie 68), mało prawdopodobna jest możliwość zwiększenia skali działalności przez tego producenta eksportującego w niedalekiej przyszłości.

- (73) ERPC twierdziła, że moce produkcyjne tego producenta eksportującego mogą wynosić nawet 32 000 ton. Argument ten jednak był oparty na informacjach hipotetycznych i nie brał pod uwagę okresów przestoju do celów utrzymania i napraw ani też specyfiki omawianego przedsiębiorstwa produkcyjnego, które zlokalizowane jest na terenie miejskim i podlega ograniczeniom związanym z ochroną środowiska. Na tej podstawie potwierdzono zdolność produkcyjną ustaloną w motywie 72 powyżej, a twierdzenia ERPC musiały zostać odrzucone.
- (74) Wobec powyższego nic nie wskazuje na to, aby w razie wygaśnięcia środków ukraiński producent był w stanie zwiększyć produkcję w celu zwiększenia wywozu do Wspólnoty.

Związek pomiędzy cenami we Wspólnocie a cenami na Ukrainie i w krajach trzecich

- (75) W porównaniu z dominującym poziomem cen we Wspólnocie, dominujący poziom cen na Ukrainie oraz dominujący poziom cen przy wywozie do krajów trzecich jest zasadniczo niższy.
- (76) Jednak rzetelne porównanie pomiędzy rynkiem ukraińskim, rynkami krajów trzecich i rynkiem Wspólnoty było niemożliwe, ponieważ skład gatunkowy sprzedawanych produktów jest bardzo różny, a więc średnie ceny nie są porównywalne. Ponadto ukraiński rynek krajowy ma ograniczoną wielkość, a producent ukraiński, w przeciwieństwie do producentów we Wspólnocie, nie jest w stanie produkować wszystkich gatunków (o wysokiej wartości).
- (77) W związku z tym nie było możliwe ustalenie, czy w wypadku wygaśnięcia środków eksporter ukraiński miałby zachętę do przekierowania na rynek Wspólnoty ilości produktów kierowanych do tej pory na rynek krajowy lub na pozostałe rynki eksportowe. Jednak w świetle ustaleń dotyczących dumpingu oraz ogólnego wyższego poziomu cen dominującego we Wspólnocie można wyciągnąć wniosek, że nawet w sytuacji zwiększenia wywozu na rynek Wspólnoty wywóz ten najprawdopodobniej nie byłby dokonywany po cenach dumpingowych. Ponadto, z uwagi na ograniczone zdolności produkcyjne eksportera ukraińskiego, wzrost ten byłby w każdym wypadku ograniczony (według szacunków wynosiłby poniżej 10 000 ton).

3.4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponowienia dumpingu

3.4.1. ChRL

- (78) Należy przypomnieć, że żaden z producentów eksportujących z ChRL nie współpracował w trakcie dochodzenia.

- (79) Na podstawie dostępnych faktów stwierdzono, że eksporterzy chińscy nadal prowadzą dumping i w wypadku wygaśnięcia środków prawdopodobnie będą kontynuować działania dumpingowe skierowane na rynek Wspólnoty.
- (80) W związku z tym stwierdzono, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu przez producentów eksportujących w ChRL w wypadku wygaśnięcia środków.

3.4.2. Ukraina

- (81) Należy przypomnieć, że stwierdzono, iż ukraiński producent nie prowadził wywozu po cenach dumpingowych w okresie objętym dochodzeniem i nic nie wskazuje na to, że sytuacja ta uległaby zmianie w wypadku wygaśnięcia środków.
- (82) Ponadto stwierdzono, że chociaż w sytuacji uchylecia środków wywóz z Ukrainy do Wspólnoty może wzrosnąć, wzrost ten będzie najprawdopodobniej ograniczony. Z uwagi na ograniczone moce produkcyjne, jakimi dysponuje producent ukraiński, zakłada się, że ewentualny wzrost wywozu na rynek Wspólnoty nie przekroczyłby 10 000 ton i najprawdopodobniej nie byłby dokonywany po cenach dumpingowych.
- (83) W związku z tym stwierdza się, że ponowienie dumpingu w przypadku przywozu z Ukrainy nie jest prawdopodobne.

3.4.3. Federacja Rosyjska

- (84) Należy przypomnieć, że stwierdzono, że w okresie objętym dochodzeniem rosyjski producent nie prowadził wywozu po cenach dumpingowych i nic nie wskazuje na to, że sytuacja ta uległaby zmianie w wypadku wygaśnięcia środków.
- (85) Należy ponadto przypomnieć, że rosyjski producent eksportujący przez wiele lat miał możliwość dostarczania na rynek Wspólnoty stałej ilości SiC w ramach zobowiązania ilościowego. Ilość produktu wywożona tą drogą w OD wynosiła około 17 % łącznej mocy produkcyjnej tego producenta rosyjskiego. Ma on już zatem ugruntowaną pozycję na rynku, a więc gwałtowny wzrost przywozu z Rosji jest bardzo mało prawdopodobny.

- (86) Co więcej, ponieważ stwierdzono, że ceny stosowane przez tego rosyjskiego producenta eksportującego przy sprzedaży do krajów trzecich są wyższe niż ceny stosowane przy sprzedaży do Wspólnoty, to ryzyko przekierowania znacznych ilości na rynek Wspólnoty wydaje się stosunkowo niskie.
- (87) Stwierdzono wreszcie, że rosyjski producent eksportujący wykorzystuje swoje moce produkcyjne prawie w pełni i ma ograniczone możliwości zwiększenia mocy.
- (88) Z powyższych powodów stwierdza się, że nie zachodzi ryzyko ponowienia dumpingu w przypadku przywozu pochodzącego z Federacji Rosyjskiej.
- (89) Mając na uwadze ustalenia dotyczące Ukrainy i Rosji, postępowanie przeciwko tym krajom powinno zostać zakończone.

4. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (90) Struktura przemysłu wspólnotowego zmieniła się od ostatniego przeglądu wygaśnięcia, tj. były niemiecki producent Elektroschmelzwerk Kempten GmbH, Monachium, rozdzielił się na dwie spółki powiązane, jedną zlokalizowaną w Niderlandach, a drugą w Niemczech. Jedynie ta pierwsza produkuje i przetwarza surowy SiC, druga poddaje dalszej obróbce SiC wyprodukowany przez Kollo Silicon carbide B.V., natomiast ostateczny produkt pozostaje produktem podobnym. Ponadto, poza sprzedażą własnego SiC, ESK-SIC GmbH sprzedaje także węglík wyprodukowany przez Kollo Silicon carbide B.V. Uznaje się zatem, że obie spółki tworzą jedną grupę.

4.1. Produkcja we Wspólnocie

- (91) W obrębie Wspólnoty produkt podobny jest wytwarzany przez dwóch producentów, którzy stanowią całkowitą produkcję wspólnotową w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

4.2. Przemysł wspólnotowy

- (92) Następujący producenci wspólnotowi poparli skargę:
- Kollo Silicon carbide B.V. (Niderlandy), wraz ze swoją spółką powiązaną ESK-SIC GmbH (Niemcy),

— Navarro SiC, S.A. (Hiszpania).

- (93) Jako że powyżsi producenci wspólnotowi reprezentują 100 % wspólnotowej produkcji produktu podobnego, wnioskuje się, że producenci, którzy złożyli skargę, stanowią przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

5. SYTUACJA NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM

5.1. Uwagi wstępne

- (94) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu objętego dochodzeniem przywozu na przemysł Wspólnoty zawierało ocenę czynników i wskaźników gospodarczych mających wpływ na sytuację tego przemysłu.

5.2. Konsumpcja na rynku Wspólnoty

- (95) Konsumpcja we Wspólnocie została ustalona na podstawie wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem z krajów, których dotyczy postępowanie, i wszystkich innych krajów trzecich oraz wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym.
- (96) Wielkość przywozu została ustalona na podstawie danych Eurostatu dotyczących odpowiedniego kodu CN w badanym okresie.
- (97) Na tej podstawie ustalono, że konsumpcja we Wspólnocie lekko wzrosła z 217 137 ton w 2001 r. do prawie 226 450 ton w OD, co oznacza wzrost o 4 % w badanym okresie. Tendencję tę przedstawia tabela 1.
- (98) Konsumpcja nie zmieniała się jednak w sposób stały. Należy zauważyć, że początkowo malała w okresie od 2001 do 2003 r., kiedy to spadła o 10 %. Po 2003 r., jednakże, konsumpcja wzrosła znowu o ponad 10 % aż do OD, gdy przekroczyła poziom z 2001 r.

- (99) Spadek na początku badanego okresu można w dużej mierze wyjaśnić zastępowaniem SiC przez inne produkty, takie jak żelazokrzem i diament przemysłowy, które były wtedy mniej kosztowne.

(100) Jednakże po 2003 r., wraz z obniżką cen SiC, jego konsumpcja ponownie wzrosła.

Tabela 1

	2001	2002	2003	2004	OD
Konsumpcja we Wspólnocie (tony)	217 137	205 231	194 486	218 919	226 450
Wskaźnik	100	95	90	101	104

5.3. Wielkość przywozu, udział w rynku oraz ceny przywozu z ChRL

- (101) Wielkość i udział w rynku przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL zmieniały się w sposób przedstawiony poniżej w tabeli nr 2. Jako że producenci eksportujący w ChRL nie współpracowali, trendy cenowe i tendencje wielkości oparto na dostępnych faktach, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę, że brak było innych informacji, tendencje dotyczące wielkości oparto na danych statystycznych Eurostatu.
- (102) Wielkość przywozu pochodzącego z ChRL wyniosła 1 205 ton i stanowiła 0,6 % udziału w rynku w 2001 r. Wielkość przywozu nieznacznie wzrosła i osiągnęła poziom 1 467 ton w 2002 r., co odpowiada udziałowi w rynku w wysokości 0,7 %, po czym spadła do poziomu 651 ton w OD, co odpowiada udziałowi w rynku w wysokości 0,3 %.
- (103) Ceny przywozu z ChRL nieco się obniżyły. Jednakże należy zauważyć, że biorąc pod uwagę niewielkie ilości wywożone z ChRL, cen eksportowych nie można uznać za reprezentatywne, jako że mogą się odnosić do bardzo szczególnych typów produktów lub bardzo szczególnych klientów. A zatem na podstawie danych Eurostatu nie można wysnuć żadnego znaczącego wniosku odnośnie do trendów cenowych. Jednakże na podstawie informacji dotyczącej cen złożonej w skardze można ustalić, że ceny chińskie (wahające się od 624 do 1 814 EUR/t w zależności od gatunku i jakości) podcinały ceny wspólnotowe o ponad 30 %.

Tabela 2

	2001	2002	2003	2004	OD
Wielkość przywozu z ChRL (tony)	1 205	1 467	1 465	787	651
Przywozy z ChRL – udział w rynku	0,6 %	0,7 %	0,8 %	0,4 %	0,3 %

5.4. Przywóz z innych krajów, których dotyczy niniejszy przegląd

- (104) W celu pełnego zobrazowania sytuacji na rynku wspólnotowym zbadano także tendencje w przywozie SiC z innych krajów. Należy jednak zauważyć, że jeśli chodzi o ceny, dane nie są porównywalne ze względu na różnice w asortymencie, powodujące duże zróżnicowanie cen.

5.4.1. Rosja

(105) Zmiany w przywozie z Rosji są następujące:

Tabela 3

	2001	2002	2003	2004	OD
Wielkość przywozu z Rosji (tony)	21 901	24 368	21 061	20 457	21 810
Udział w rynku przywozu z Rosji	10,1 %	11,9 %	10,8 %	9,3 %	9,6 %
Ceny przywozu z Rosji (EUR/t)	453	465	477	464	480
Wskaźnik: 2001=100	100	103	105	102	106

(106) Wielkość przywozu z Rosji zmniejszyła się z 21 901 ton w 2001 r., co odpowiada udziałowi w rynku w wysokości 10,1 %, do 21 810 ton w OD, co odpowiada udziałowi w rynku wynoszącemu 9,6 %. Średnie ceny przywozu z Rosji zwiększyły się o 6,0 % pomiędzy 2001 r. a OD, tzn. z 453 EUR/t do 480 EUR/t. Znaczna część przywozu pochodzącego z Rosji przywożona była w ramach zobowiązania ilościowego wspomnianego w motywie 2. Przypomnieć trzeba, że 23,3 % cło antydumpingowe miało zastosowanie do wszystkich przywozów przekraczających ilości wolne od cła antydumpingowego ustalone w ramach wyżej wspomnianego zobowiązania.

5.4.2. Ukraina

(107) Zmiany w przywozie z Ukrainy są następujące:

Tabela 4

	2001	2002	2003	2004	OD
Wielkość przywozu z Ukrainy (tony)	4 956	6 760	7 829	8 491	7 718
Udział rynkowy przywozu z Ukrainy	2,3 %	3,3 %	4 %	3,9 %	3,4 %
Ceny przywozu z Ukrainy (EUR/t)	504	502	469	468	489
Wskaźnik: 2001=100	100	99	93	96	97

(108) Wielkość przywozu z Ukrainy wzrosła z 4 956 ton w 2001 r., co odpowiada udziałowi w rynku w wysokości 2,3 %, do 7 718 ton w OD, co odpowiada udziałowi w rynku wynoszącemu 3,4 %. Średnie ceny przywozu z Ukrainy zmniejszyły się o 3,0 % pomiędzy 2001 r. a OD, tzn. z 504 EUR/t do 489 EUR/t. Poza znacznym odsetkiem przywozów dokonanych w okresie od 2004 do 2005 r. w ramach zobowiązania ilościowego wspomnianego w motywie 4, na przywozy pochodzące z Ukrainy w badanym okresie nakładano cło antydumpingowe wysokości 24 %.

5.5. Przywóz z innych krajów trzecich, których nie dotyczy niniejszy przegląd

5.5.1. Rumunia

(109) Jak wspomniano wyżej w motywie 6, w dniu 30 czerwca 2005 r. Komisja wszczęła postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozów tego samego produktu pochodzących z Rumunii, w odpowiedzi na skargę złożoną przez CEFIC. Jednak w następstwie wycofania skargi przez przemysł wspólnotowy wnoszący skargę dochodzenie zakończono.

(110) Zmiany w przywozie z Rumunii są następujące:

Tabela 5

	2001	2002	2003	2004	OD
Wielkość przywozu z Rumunii (tony)	14 173	15 694	22 844	38 459	42 387
Udział rynkowy przywozu z Rumunii	6,5 %	7,6 %	11,7 %	17,6 %	18,7 %
Ceny przywozu z Rumunii (EUR/t)	439	468	465	445	456
Wskaźnik: 2001=100	100	107	106	101	104

(111) Wielkość przywozu z Rumunii wzrosła z 14 173 ton w 2001 r., co odpowiada udziałowi w rynku w wysokości 6,5 %, do 42 387 ton w OD, co odpowiada udziałowi w rynku wynoszącemu 18,7 %. Średnie ceny przywozu z Rumunii zwiększyły się o 3,9 % pomiędzy 2001 r. a OD, tzn. z 439 EUR/t do 456 EUR/t.

5.5.2. Norwegia

(112) Zmiany w przywozie z Norwegii są następujące:

Tabela 6

	2001	2002	2003	2004	OD
Wielkość przywozu z Norwegii (tony)	60 496	43 400	32 520	38 160	38 550
Udział rynkowy przywozu z Norwegii	27,9 %	21,1 %	16,7 %	17,4 %	17,0 %
Ceny przywozu z Norwegii (EUR/t)	971	919	963	898	973
Wskaźnik: 2001=100	100	95	99	93	100

(113) Wielkość przywozu z Norwegii zmniejszyła się z 60 496 ton w 2001 r., co odpowiada udziałowi w rynku w wysokości 27,9 %, do 38 550 ton w OD, co odpowiada udziałowi w rynku wynoszącym 17,0 %. Średnie ceny przywozu z Norwegii pomiędzy 2001 r. a OD utrzymywały się na podobnym poziomie, wzrastając z 971 EUR/t do 973 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem.

5.5.3. Inne kraje trzecie niewymienione powyżej

(114) Zmiany w przywozie z innych krajów trzecich niewymienionych powyżej są następujące:

Tabela 7

	2001	2002	2003	2004	OD
Wielkość przywozu z krajów niewymienionych powyżej (tony)	44 473	52 143	48 354	44 804	48 271
Udział w rynku przywozu z krajów niewymienionych powyżej	20,5 %	25,4 %	24,9 %	20,5 %	21,3 %
Ceny przywozu z krajów niewymienionych powyżej (EUR/t)	630	618	558	560	552
Wskaźnik: 2001=100	100	98	89	89	88

- (115) Wielkość przywozu z innych krajów trzecich wzrosła nieznacznie z 44 473 ton w 2001 r., co odpowiada udziałowi w rynku w wysokości 20,5 %, do 48 271 ton w OD, co odpowiada udziałowi w rynku wynoszącemu 21,3 %. Średnie ceny przywozu z innych krajów trzecich niewymienionych powyżej spadły z około 630 EUR/t w 2001 r. do 552 EUR/t w OD.

5.6. Wnioski

- (116) Dochodzenie ujawniło, że przywozy z Rosji i Ukrainy pozostawały stosunkowo stabilne pod względem udziału w rynku, a także średnich cen. Ujawniło ponadto, że ilości SiC przywożone z ChRL były zbyt małe, by móc wyciągnąć znaczące wnioski na temat trendów cenowych SiC któregośkolwiek gatunku. Wykorzystano zatem informacje dostępne Komisji, tj. zawarte w skardze, z których wynika, że chińskie ceny znacząco podcinały ceny WE.
- (117) Wykazano także, że przywóz z Rumunii w praktyce zastąpił przywóz z Norwegii pod względem ilościowym, jako że udział w rynku rumuńskiego przywozu wzrósł mniej więcej o tyle, o ile spadł udział w rynku przywozu z Norwegii. Podczas gdy przywozu z Norwegii dokonano po wyższych średnich cenach niż ceny przemysłu wspólnotowego (973 EUR/t), prawdopodobnie z powodu wysokiej jakości gatunków, ceny przywozu z Rumunii były na znacznie niższym poziomie (456 EUR za tonę). W tym kontekście należy jednakże zauważyć, że przywóz z Rumunii odnosi się prawie całkowicie do tańszych gatunków metalurgicznych i z tego względu nie można przeprowadzić porównania ze średnimi cenami w innych krajach.
- (118) Jeśli chodzi o zmiany w przywozie pochodzącym z krajów trzecich, zauważyć można tendencję zniżkową w cenach średnich, podczas gdy ilość przywozu do Wspólnoty oraz jego udział w rynku nie zmienił się w badanym okresie.

6. SYTUACJA GOSPODARCZA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

6.1. Uwaga wstępna

- (119) Jeden z producentów wspólnotowych sprzedał część swojej produkcji producentowi powiązanemu, który poddał SiC dalszej obróbce i sprzedał go jako produkt podobny na wolnym rynku. W następującej analizie sprzedaż pomiędzy tymi powiązаныmi stronami nie została jednak uwzględniona. W szczególności uznano, że żadna równoległa analiza wyspecjalizowanej sprzedaży i sprzedaży na wolnym rynku nie jest konieczna, jako że sprzedaż towarów przetworzonych pozostaje sprzedażą produktu podobnego. Zatem uwzględnianie wyspecjalizowanej sprzedaży prowadziłoby do jej podwójnego zaliczania. Podobnie, jakikolwiek zysk lub strata ze sprzedaży na wolnym rynku przetworzonego

SiC odnotowana przez drugiego producenta byłaby skompensowana zyskiem lub stratą odnotowaną przez pierwszego producenta na wyspecjalizowanym rynku, jako że obaj producenci uznawani są za jeden podmiot gospodarczy.

6.2. Produkcja

- (120) Wielkość produkcji przemysłu wspólnotowego wzrosła o 4 % w badanym okresie. W 2002 r. produkcja spadła wraz ze spadkiem konsumpcji. Po roku 2002 wielkość produkcji wzrosła.

6.3. Moc produkcyjna oraz stopy wykorzystania mocy produkcyjnej

- (121) Po spadku wykorzystania mocy w okresie od 2001 do 2002 r., od 2002 r. wykorzystanie mocy zaczęło nieznacznie rosnąć, zwiększając się w badanym okresie o 3 punkty procentowe. Jako że moc produkcyjna nie zmieniła się w badanym okresie, wzrost ten łączyć należy ze wzrostem w wielkości produkcji. Wykorzystanie mocy produkcyjnych w trakcie badanego okresu było zawsze powyżej 75 %.

6.4. Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny krajowe

- (122) Jednostkowe ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego wzrosły nieznacznie między 2001 r. a OD (o mniej niż 5 %). Osiągnęły wyjątkowy szczyt w 2002 r., by spaść następnie do względnie stabilnego poziomu nieco powyżej poziomu z roku 2001. Skok we wspólnotowych cenach sprzedaży w 2002 r. wyjaśnić można wzrostem kosztów produkcji w tym samym okresie, co odbiło się odpowiednio na cenach przemysłu wspólnotowego. Następnie, po części z powodu obniżki kosztów produkcji przemysłu wspólnotowego, a po części z powodu ciągłej presji cenowej wywieranej na rynek wspólnotowy, ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego znów spadły.

6.5. Zapasy

- (123) Nastąpił lekki spadek stanu zapasów w badanym okresie; tj. o 1 %, chociaż powiększyły się one znacznie w latach 2002–2003, by następnie spaść do poziomu z 2001 r. w okresie objętym dochodzeniem. Ten wzrost tłumaczyć należy spadkiem wielkości sprzedaży, jak wyjaśnia motyw 124. Od roku 2003 zapasy skurczyły się nie tylko z powodu wzrostu sprzedaży na rynku wspólnotowym, ale także z powodu wzrostu sprzedaży eksportowej przemysłu wspólnotowego. Niezależnie od tych zmian uznano, że poziom zapasów w ciągu całego badanego okresu utrzymywał się na bardzo rozsądnym poziomie.

6.6. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (124) Sprzedaż produktu podobnego przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym w badanym okresie spadła ogółem o 4 %. Jako że konsumpcja wspólnotowa wzrosła o 4 % w badanym okresie, taki spadek sprzedaży oznaczał dla przemysłu wspólnotowego stratę udziału w rynku wynoszącą 2,6 %.

6.7. Inwestycje

- (125) Inwestycje wykazywały tendencję wzrostową i podwoiły się w badanym okresie. Okazało się, że inwestycje dotyczyły zastępowania, obsługi, ale także opracowania produktów do nowych zastosowań.

6.8. Wzrost

- (126) Ogólnie zauważyć należy, że udział przemysłu wspólnotowego w wolnym rynku zmniejszył się (patrz: motyw 124), podczas gdy cały rynek zwiększył się o 4 %. Przemysł wspólnotowy nie był zatem w stanie uczestniczyć we wzroście rynku.

6.9. Zatrudnienie i płace

- (127) Zatrudnienie zmniejszyło się w badanym okresie o 7 %. Płace ogółem spadły w badanym okresie o 2 %. Z drugiej strony średnia ważona płaca wzrosła ze względu na konieczność wypłaty odpraw zwolnionym pracownikom. Co więcej, w celu pełnego wykorzystania inwestycji przeznaczonych na sprzęt konieczne było zatrudnienie wykwalifikowanego personelu, co spowodowało wzrost kosztów pracy.

6.10. Wydajność

- (128) Wydajność w przeliczeniu na pracownika, mierzona jako wielkość produkcji na pracownika, wzrosła w badanym okresie o 12 %. Wzrost wydajności wynika z poziomu inwestycji w maszyny, a także redukcji liczby pracowników.

6.11. Przepływ środków pieniężnych i zdolność do pozyskiwania kapitału

- (129) W badanym okresie przepływ środków pieniężnych wzrósł o 10 %.
- (130) Producenci wspólnotowi nie mieli problemów z pozyskaniem kapitału. Finansowali swoją działalność przez pożyczki zaciągane w spółkach powiązanych i bankach. Korzystano także z samofinansowania.

6.12. Zwrot z aktywów netto

- (131) Zwrot z aktywów netto obliczono, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem produktu podobnego sprzedawanego we Wspólnocie jako wartość procentową wartości księgowej netto aktywów trwałych przyporządkowanych produktowi podobnemu sprzedawanemu we Wspólnocie. Wykazywał podobne zmiany jak rentowność (patrz: motyw 132 poniżej).

6.13. Rentowność

- (132) Rentowność przemysłu wspólnotowego, wyrażona jako odsetek sprzedaży netto, wykazała gwałtowną tendencję zniżkową w okresie między 2001 r. a 2003 r., kiedy to dość już niska marża zysku zmniejszyła się o ponad połowę. Rentowność wzrosła wówczas, nie osiągając jednak poziomu z roku 2001. Podczas OD zyski osiągnięte przez przemysł wspólnotowy stanowiły nieco ponad połowę zysków z 2001 r. W 2002 r. wzrost cen nie mógł zrównoważyć wzrostu kosztów produkcji ani strat spowodowanych obniżeniem sprzedaży. W 2003 r. wyniki były jeszcze gorsze, ponieważ równocześnie nastąpił spadek cen, a spadek wielkości sprzedaży jeszcze się pogłębił. W 2004 r. i podczas OD rentowność przemysłu wspólnotowego podniosła się dzięki istotnemu wzrostowi wielkości sprzedaży przy stabilnych cenach.

6.14. Wielkość marginesu dumpingu

- (133) Jeśli chodzi o wpływ na przemysł wspólnotowy wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu, to biorąc pod uwagę niski poziom przywozu z ChRL, nie można wysnuć sensownych wniosków.

6.15. Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (134) Podczas gdy wskaźniki będące przedmiotem powyższej analizy wskazują na pewną poprawę sytuacji przemysłu wspólnotowego po nałożeniu środków antidumpingowych w 2000 r., niektóre wskaźniki wykazują negatywne tendencje, dowodząc tym samym, iż sytuacja Wspólnoty nadal pozostaje niestabilna i podatna na zagrożenia.

6.16. Wnioski

- (135) Między 2001 r. a OD odnotowano pozytywne zmiany następujących wskaźników: ceny sprzedaży, wykorzystanie mocy produkcyjnych i wielkość produkcji przemysłu wspólnotowego wzrosły, a zapasy końcowe skurczyły się nieznacznie. Wydajność znacznie się zwiększyła. Inwestycje i przepływ środków pieniężnych także wykazały pozytywną tendencję.

- (136) I odwrotnie, odnotowano negatywne zmiany następujących wskaźników: wielkość sprzedaży spadła, koszt produkcji w przeliczeniu na tonę i średni koszt pracy na jednego pracownika wzrosły przy malejącym zatrudnieniu. Rentowność i zwrot z aktywów netto także się pogorszyły.
- (137) Ogólnie rzecz biorąc, sytuacja przemysłu wspólnotowego jest zróżnicowana: podczas gdy niektóre wskaźniki wykazują pozytywne zmiany, szereg innych wykazuje tendencję negatywną. Jeśli porównać powyższe tendencje z tymi opisanymi w rozporządzeniu (WE) nr 1100/2000, oczywiste jest, że nałożenie środków antidumpingowych w 2000 r. umożliwiło przemysłowi wspólnotowemu ustabilizowanie swojej sytuacji, lecz nie pełne podźwignięcie się ze szkód. Mimo że przemysł wspólnotowy pod wpływem pozytywnych zmian rozpoczął inwestycje w nowy sprzęt do nowych zastosowań, należy podkreślić, że z powodu dużej wrażliwości rynku na ceny jego udział w rynku i rentowność spadły.
- (138) Przemysł wspólnotowy skorzystał na wzroście swojej ceny jednostkowej SiC od 2001 r. do końca OD. Początkowy wzrost powinien był skompensować wzrost kosztów produkcji spowodowany restrukturyzacją i wydatkami związanymi z wydajnością. Jednakże wzrost ceny sprzedaży nie mógł wyrównać wzrostu kosztów produkcji, więc marża zysku się obniżyła.
- (139) Mimo że konsumpcja we Wspólnocie powiększyła się o 4 % w badanym okresie, udział przemysłu wspólnotowego w rynku spadł o 2,6 %, tak więc przemysł wspólnotowy nie był w stanie skorzystać ze wzrostu konsumpcji.
- (140) Z drugiej strony, wielkość wywozu przemysłu wspólnotowego zwiększyła się w badanym okresie, ponieważ w okresie tym odnotowano znaczny, ponad 25-procentowy wzrost sprzedaży eksportowej. Zmiany te pokazują, że przemysł wspólnotowy produkuje konkurencyjny produkt odnoszący sukcesy na rynkach krajów trzecich mimo konkurencji ze strony innych importowanych produktów.
- (141) Przy porównywaniu sytuacji przemysłu wspólnotowego na początku i na końcu badanego okresu widać, że niektóre wskaźniki szkody, takie jak moce produkcyjne i ich wykorzystanie, zapasy i udział w rynku utrzymują się na podobnym poziomie. Inne wskaźniki, takie jak wielkość sprzedaży, koszt produkcji, rentowność, zwrot z inwestycji i zatrudnienie wyraźnie wykazują negatywne trendy, podczas gdy tylko kilka wskaźników, tj. jednostkowa cena sprzedaży, wydajność, inwestycje i przepływ środków pieniężnych wykazuje trend pozytywny. W związku z powyższym uznaje się, że sytuacja prze-

mysłu wspólnotowego, mimo że ustabilizowała się w badanym okresie, w porównaniu z okresem poprzedzającym nałożenie środków w 2000 r. pozostaje nadal trudna. Zwłaszcza wyraźny negatywny trend w rentowności, która wciąż jeszcze nie osiągnęła odpowiedniego poziomu w OD, a także obniżony udział w rynku przemysłu wspólnotowego wskazują, że wciąż nie w pełni uporał się on ze skutkami dumpingu wyrządzającego szkodę.

7. PRAWDOPODOBIEŃSTWO UTRZYMANIA SIĘ LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (142) Jak objaśniono w motywach 56 do 57, producenci eksportujący w ChRL mają potencjał, by znacznie zwiększyć swój wywóz do Wspólnoty poprzez przekierowanie swoich aktualnych wywozów do krajów trzecich na bardziej atrakcyjny rynek wspólnotowy lub poprzez eksploataowanie swoich znacznych niewykorzystanych mocy produkcyjnych. Istotnie, dostępne są znaczne moce sięgające 200 000 ton, co stanowi prawie 100 % konsumpcji wspólnotowej. Jest zatem prawdopodobne, że w przypadku uchylecia środków znaczne ilości chińskiego SiC wnikną na rynek wspólnotowy, by odzyskać i powiększyć utracony udział w rynku.
- (143) W całym okresie objętym dochodzeniem głównym obszarem zainteresowania ChRL był nadal rynek północnoamerykański. Podczas gdy tylko jeden producent surowego SiC w Ameryce Płn. posiada nadal moc 50 000 ton, konsumpcja na tym obszarze wynosi około 250 000 ton. ChRL zapewnia 80 % przywozu surowego SiC i 57 % przywozu ziarna SiC do Stanów Zjednoczonych, wyprzedzając Brazylię (12 %), Norwegię (10 %) i Niemcy (6 %). Nawet jeśli ChRL udałoby się przejąć udziały innych krajów trzecich w przywozie do Stanów Zjednoczonych, w przypadku uchylecia środków, niewykorzystane moce produkcyjne ChRL nadal byłyby wystarczające, by zalać rynek wspólnotowy tanim SiC. Co więcej, w przypadku uchylecia środków zmiany, które zaszyły na rynku amerykańskim, na którym nie obowiązywały żadne cła antidumpingowe, powtórzyłyby się prawdopodobnie na rynku wspólnotowym.
- (144) Ponieważ żadne chińskie przedsiębiorstwo nie współpracowało, dane na temat prawdopodobnych poziomów chińskich cen w przypadku uchylecia środków oparto na informacjach dostępnych zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu wykorzystano informacje załączone w skardze, dane statystyczne na temat przywozu i inne dane dostępne na rynku. Zatem, jak wspomniano wyżej w motywie 56, informacje zawarte w skardze sugerują, że ceny wysokiej jakości gatunków wywożonych do Stanów Zjednoczonych i Japonii były znacznie niższe od cen gatunków podobnych przemysłu wspólnotowego.

- (145) Tendencję tę potwierdzają inne źródła informacji, wskazujące na to, że chińskie ceny eksportowe do innych krajów trzecich, takich jak Stany Zjednoczone i Afryka Południowa, są znacznie niższe niż ceny eksportowe do Wspólnoty zgodnie z danymi Eurostatu, tj. 540 EUR/t za gatunki krystaliczne (co najmniej 97 %) i 123 EUR/t za gatunki metalurgiczne. Należy podkreślić, że chińscy eksporterzy są w stanie wyprodukować i wywieźć wszystkie rodzaje wysokiej jakości SiC do WE. Dochodzenie ujawniło, że jeden z najcenniejszych i najkosztowniejszych gatunków SiC był sprzedawany do WE za 1 500 EUR/t, nie licząc cła, co daje 2 400 EUR/t wraz z cłem przywózowym i cłem antydumpingowym. Nawet ta druga cena jest znacznie poniżej ceny oferowanej przez producentów wspólnotowych. Ogólnie rzecz biorąc, dane statystyczne Eurostatu wykazują, że w przeszłości ceny eksportowe z Chin do Wspólnoty były bardzo niskie, tj. w przybliżeniu między 250 a 500 EUR/t. Zatem spodziewać się można, że w przypadku uchylenia środków chiński SiC znów wszedłby na rynek po bardzo niskich cenach.
- (146) Potwierdza to fakt, że w 2006 r. po znacznej redukcji przez władze chińskie opłat za zezwolenia na wywóz, które początkowo wynosiły od 125 EUR/t do 208 EUR/t, a następnie zostały obniżone do 25,8 EUR/t, ceny eksportowe badanego produktu do innych krajów trzecich spadły do poziomów zdolnych podciąć jeszcze bardziej aktualne ceny przemysłu wspólnotowego.
- (147) Ponadto jest prawdopodobne, że chińscy producenci eksportujący, by móc znacznie zwiększyć sprzedaż i zyskać znaczny udział w rynku wspólnotowym przy wykorzystaniu ogromnych wolnych mocy, będą musieli także podciąć ceny przywozu z krajów trzecich. Zwiększy to presję cenową i nie tylko uniemożliwi przemysłowi wspólnotowemu pełne naprawienie szkód, ale także doprowadzi do gwałtownego pogorszenia jego nadal trudnej sytuacji.
- (148) Z powodów wymienionych w wyżej wspomnianych motywach uznano, że istnieje prawdopodobieństwo, że w przypadku gdyby środki skierowane przeciw ChRL wygasły, chińscy producenci eksportujący na nowo podjęliby eksport w znacznych ilościach po cenach dumpingowych do Wspólnoty, poważnie podcinając ceny WE, by odzyskać utracony udział w rynku.
- (149) W związku z tym stwierdzono, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę w wypadku wygaśnięcia środków skierowanych przeciw przywózowi w ChRL.

8. INTERES WSPÓLNOTY

8.1. Wprowadzenie

- (150) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesom Wspólnoty jako całości. Określenie interesu Wspólnoty oparto na ocenie wszystkich różnorodnych interesów częstkowych.
- (151) Należy przypomnieć, że w poprzednim dochodzeniu przedłużenie okresu obowiązywania środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesom Wspólnoty. Podczas pierwotnego dochodzenia znaczna liczba współpracujących użytkowników oraz importerów była za utrzymaniem obecnych środków.
- (152) W obecnym postępowaniu żaden współpracujący użytkownik, żaden importer ani producent surowca nie sprzeciwił się utrzymaniu środków przeciw ChRL z powodów nakreślonych poniżej w motywach 153, 159 i od 160 do 171.

8.2. Interes przemysłu wspólnotowego

8.2.1. Skutki dalszego obowiązywania środków

- (153) Mimo częściowego naprawienia szkód wyrządzonych przemysłowi wspólnotowemu od chwili nałożenia środków antydumpingowych w 2000 r., jasne jest, że środki te nie wywarły pełnych oczekiwanych skutków naprawczych na przemysł wspólnotowy.
- (154) W przypadku utrzymania środków skierowanych przeciw przywózowi SiC pochodzącego z ChRL uniknęłyby się dalszego obniżania cen na rynku wspólnotowym i przemysł wspólnotowy mógłby osiągnąć rozsądny poziom cen i poprawić swoją sytuację finansową. Wynika to głównie z faktu, że przemysł wspólnotowy dużo zainwestował w moce przetwarzania niektórych rodzajów SiC przeznaczonych do nowych zastosowań, takich jak filtry cząsteczkowe w silnikach Diesla. Pozwoli mu to, wedle wszelkiego prawdopodobieństwa, zwiększyć w przyszłości swoje ceny i wielkość sprzedaży i odzyskać utracony udział w rynku.
- (155) Przemysł wspólnotowy udowodnił, iż jest przemysłem strukturalnie żywotnym. Potwierdziły to lepsze wyniki eksportowe i jego wysiłek restrukturyzacyjny.

(156) Z wyżej przedstawionych powodów można rozsądnie przewidywać, że przemysł wspólnotowy będzie w dalszym ciągu osiągał korzyść ze środków antydumpingowych i odnotuje dalszą poprawę przez osiągnięcie rozsądnej marży zysku. W związku z tym stwierdzono, że utrzymanie środków nałożonych na przywóz SiC pochodzącego z ChRL byłoby w interesie przemysłu wspólnotowego.

8.2.2. Skutki wygaśnięcia środków

(157) Natomiast w przypadku wygaśnięcia środków dotyczących przywozu SiC pochodzącego z ChRL spodziewać się można masowego przywozu chińskiego SiC po cenach dumpingowych na rynek wspólnotowy, co wywarłoby na niego znaczącą presję cenową. W tych okolicznościach jest prawdopodobne, że przemysł wspólnotowy znów poniósłby szkodę z powodu zwiększonego przywozu po cenach dumpingowych i że jego wciąż niełatwa sytuacja gospodarcza uległaby dalszemu pogorszeniu. Przyjmując taki scenariusz, nie można wykluczyć zaniku przemysłu wspólnotowego.

(158) W związku z tym stwierdzono, że utrzymanie środków nałożonych na przywóz SiC pochodzącego z ChRL byłoby w interesie Wspólnoty.

8.3. Interes importerów

(159) Jak stwierdzono w motywie 13 powyżej, kwestionariusz wypełniło trzech włączonych do próby importerów we Wspólnocie, niepowiązanych z producentem eksportującym. Przywóz tych importerów stanowił 98 % wielkości przywozu znanych importerów we Wspólnocie. Sprzeciwiali się oni utrzymaniu środków antydumpingowych obowiązujących obecnie wobec Rosji i Ukrainy, ale nie przyjęli żadnego konkretnego stanowiska wobec środków antydumpingowych obowiązujących obecnie wobec ChRL.

(160) Należy przypomnieć, że w pierwotnym dochodzeniu ustalono, że wpływ nałożenia środków na importerów byłby nieznaczny. Zostało to potwierdzone w obecnym dochodzeniu. W istocie, od chwili nałożenia środków nie została stwierdzona żadna poważna zmiana w sytuacji gospodarczej importerów i nie oczekuje się zmian w przypadku utrzymania środków. Potwierdzone informacje złożone przez importerów dowodzą, że osiągnęli

oni rozsądną marżę zysku mimo obowiązującego cła antydumpingowego.

(161) Mając na uwadze powyższe, stwierdzono, że utrzymanie środków na przywóz SiC pochodzącego z ChRL nie miałyby znaczącego wpływu na sytuację importerów.

8.4. Interes użytkowników

(162) Jak stwierdzono w motywach 14 do 16 powyżej, osiemnastu użytkowników we Wspólnocie, stanowiących około 30 % całkowitej konsumpcji wspólnotowej, dostarczyło podstawowych informacji związanych z nabyciem przez nich produktu objętego postępowaniem i wyraziło chęć współpracy. Ostatecznie siedmiu użytkowników złożyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, z których dwóch objęto dochodzeniem na miejscu. W tym kontekście należy zauważyć, że większość współpracujących użytkowników była przetwórcami, a tylko jeden był użytkownikiem końcowym. Żaden ze współpracujących użytkowników nie przyjął konkretnego stanowiska względem środków antydumpingowych obowiązujących wobec ChRL.

(163) SiC ma szeroki wachlarz zastosowań, na przykład jako materiał ścierny i polerniczy, a także, w przypadku gatunku krystalicznego, w segmencie refrakcyjnym, w związku z czym obecne postępowanie dotyczy wielu sektorów przemysłu wykorzystujących produkt objęty postępowaniem. W segmencie metalurgicznym SiC wykorzystywany jest jako stop.

(164) Badając ewentualny skutek nałożenia środków na użytkowników w dochodzeniu pierwotnym, stwierdzono, że w świetle ich niewielkiej współpracy i ilości zgłoszonych uwag obowiązujące środki nie miały znaczącego negatywnego wpływu na ich działalność.

(165) Obecne dochodzenie przeglądowe potwierdziło te ustalenia dla SiC pochodzącego z ChRL. W istocie analiza odpowiedzi na pytania w kwestionariuszu ujawniła, że użytkownicy nie spodziewają się wzrostu kosztów w przypadku utrzymania środków. Jako że środki obowiązują już na tym samym poziomie od 1986 r., utrzymanie tych środków nie zmieniałoby obecnej sytuacji użytkowników. W każdym razie, jako że środki wobec Rosji i Ukrainy wygasają, sytuacja użytkowników mających dodatkowe źródło zaopatrzenia raczej się poprawi.

(166) Należy także przypomnieć, że od nałożenia środków na przywóz SiC pochodzący z ChRL nie zauważono żadnej znaczącej zmiany w sytuacji gospodarczej użytkowników.

(167) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że utrzymanie środków na przywóz SiC pochodzącego z ChRL prowadzi do wzrostu przywozu gotowych produktów wykorzystujących chiński SiC. Jednakże, mimo obowiązywania środków antydumpingowych wobec ChRL, w okresie badanym nie zauważono żadnego takiego wzrostu. Brak było wskazań, że taki wzrost przywozu gotowych produktów miałby nieuchronnie nastąpić lub jest przewidywany w najbliższej przyszłości. Argument ten musi zatem zostać odrzucony.

(168) Niektórzy użytkownicy argumentowali, że w przypadku utrzymania środków wobec wszystkich trzech krajów, których dotyczy niniejsze dochodzenie, miałby miejsce niedobór podaży. Jednakże w tym względzie należy przypomnieć, że obecnie obowiązujące środki nie doprowadziły do niedoboru podaży. Ponadto, jako że środki antydumpingowe wobec Rosji i Ukrainy wygasły, nowe źródła dostaw mogą zaistnieć we Wspólnocie bez cel antydumpingowych. Ponadto przypomina się, że celem nakładania cel antydumpingowych nie jest zapobieganie przywózowi SiC z ChRL na rynek wspólnotowy, lecz zapewnienie uczciwych warunków handlu. Z tych powodów argument ten musi zostać odrzucony.

(169) Mając na uwadze powyższe, stwierdzono, że utrzymanie środków na przywóz SiC pochodzącego z ChRL nie miałoby znaczącego wpływu na sytuację użytkowników.

8.5. Interes producentów surowca

(170) Komisja otrzymała dwa wypełnione kwestionariusze od dostawców surowców dla przemysłu wspólnotowego. Oba stwierdzały, że środki antydumpingowe miałyby raczej ograniczony wpływ na ich działalność.

(171) Dochodzenie potwierdziło te opinie. Wobec powyższego stwierdza się, że brak istotnych powodów związanych z producentami surowca, przemawiających przeciwko utrzymaniu środków na przywóz SiC pochodzący z ChRL.

8.6. Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty

(172) W świetle powyższego stwierdza się, że w przypadku wygaśnięcia środków sytuacja przemysłu wspólnotowego

pogorszyłaby się, co mogłoby nawet prowadzić do jego zaniku.

(173) W odniesieniu do importerów SiC, jego użytkowników i producentów surowca ustalono, że nałożenie środków na przywóz SiC pochodzącego z ChRL nie miało nadmiernego negatywnego wpływu na ich sytuację gospodarczą.

(174) Wobec powyższego stwierdza się, że brak istotnych powodów związanych z interesem Wspólnoty przemawiających przeciwko utrzymaniu środków na przywóz SiC pochodzącego z ChRL.

9. PRZEGLĄD OKRESOWY

(175) Biorąc pod uwagę ustalenia odnośnie do Rosji, przedstawione powyżej w motywach 84 do 89, postępowanie antydumpingowe przeciw temu krajowi zostanie zakończone, a obowiązujące środki antydumpingowe zostaną uchylone.

(176) Z tego wynika, że przegląd okresowy wspomniany w motywie 7 niniejszego rozporządzenia ograniczony do zbadania formy obowiązujących środków wobec Rosji powinien także zostać zakończony.

10. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

(177) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, leżących u podstaw utrzymania istniejących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mogły przedstawić swoje uwagi do ujawnionych informacji. Nie otrzymano żadnych uwag, których charakter uprawniał do zmiany powyższych wniosków.

(178) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, środki antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu SiC pochodzącego z ChRL powinny zostać utrzymane.

(179) Wreszcie, zgodnie z powyższym, postępowanie dotyczące przywozu SiC pochodzącego z Federacji Rosyjskiej i Ukrainy powinno zostać zakończone, a środki uchylone.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym kończy się postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu węgla krzemu objętego kodem CN 2849 20 00, pochodzącego z Federacji Rosyjskiej i Ukrainy, i uchyla się środki antydumpingowe nałożone na te kraje rozporządzeniem (WE) nr 1100/2000.

Artykuł 2

Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz węgla krzemu, objętego kodem CN 2849 20 00, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 sierpnia 2006 r.

Stawki należności celnych stosowane do ceny na granicy Wspólnoty, przed zapłaceniem należności celnych, są następujące:

Państwo	Stawka celna (%)
Chińska Republika Ludowa	52,6

Stosuje się obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

W imieniu Rady

E. TUOMIOJA

Przewodniczący